

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

WOLF i.s.l., spol. s r. o., IČ: 25261622,
se sídlem Praha 4 – Krč, U Habrovky 247/11,
zastoupený daňovým poradcem Ing. Zdeňkem Urbanem
se sídlem Jungmannova 319, Jičín,

proti
žalovanému

Odvolací finanční ředitelství,
Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, č. j. 15581/16/5300-21441-711676,

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 4 ze dne 9. 4. 2015, č. j. 2597381/15/2004-52525-105811, a rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, č. j. 15581/16/5300-21441-711676, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů d právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 4 (dále jen „správce daně“) vydal dne 9. 4. 2015, pod č. j. 2597381/15/2004-52525-105811, platební výměr na daň z přidané hodnoty (dále jen „platební výměr“), kterým žalobci vyměřil daň z přidané hodnoty za zdaňovací období **březen 2012** ve výši 595 913 Kč. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
2. Žalovaný změnil platební výměr správce daně tak, že žalobci vyměřil daňovou povinnost ve výši 987 912 Kč.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V podané žalobě žalobce vymezil dvě klíčové žalobní námitky.
4. Správce daně zaslal zástupci žalobce jako daňového subjektu zprávu o daňové kontrole předčasně, aniž by tuto zprávu s daňovým subjektem projednal. Nezákonným ukončením daňové kontroly došlo ke zkrácení procesních práv žalobce, pro které žalobce zpochybňuje samotnou existenci platebního výměru.
5. Žalobce namítl, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a věc po právní stránce nesprávně zhodnotil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje, že „*plnění byla součástí podvodu na DPH, o kterém odvolatel (pozn. soudu žalobce) vědět mohl a měl.*“, aniž by však v napadeném rozhodnutí konkrétní skutkové okolnosti vyseletoval, definoval a vyhodnotil. K tíži žalobce nelze přičítat, že jeho dodavatel je nekontaktní.
6. Žalobce odkázal na judikaturu Soudního dvora Evropské unie s tím, že při realizaci obchodních aktivit projevil maximální možnou míru opatrnosti, nad rámec svých zákonných povinností opatřil notářské zápisy, jimž obchodní transakce zdokumentoval formou veřejné listiny. Pokud žalovaný opatření přijatá žalobcem vyhodnotil jako nikoli dostatečná, měl v rozhodnutí definovat, jaká opatření měla být žalobcem přijata a prokázat, zda by případně výsledky mohly napomoci podvod odhalit.
7. Žalovaný prvou žalobní námitku označil za nedůvodnou s tím, že ve vztahu k žalobci správce daně nevedl daňovou kontrolu, platební výměr byl vydán na základě postupu k odstranění pochybností.
8. Pokud jde o zjištění skutkového stavu, namítl, že daňové řízení bylo vedeno tak, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly co nejúplněji zjištěny. Žalovaný setrval na svém stanovisku, že žalobce mohl a měl vědět, že se účastní plnění zasaženého daňovým podvodem.

III. Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Z obsahu připojeného správního spisu se podává, že správce daně vydal dne 24. 5. 2012 výzvu k odstranění pochybností podle § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád ve znění účinném do 31. 12. 2015 (dále jen „daňový řád“).
11. Z obsahu výzvy se podává, že správci daně vznikly pochybnosti ohledně dodání zboží společnosti ROTOM EX s.r.o., se sídlem Svetlá 1, Bratislava (dále jen „ROTOM EX“) ve výši 2 281 000 Kč. V souhrnném hlášení žalobce deklaroval dodání zboží i společnosti KR-TRADING s.r.o., se sídlem Klincová 37/B, Bratislava (dále jen „KR TRADING“) ve výši 4 098 852 Kč. Sídlo obou společností je umístěno na virtuální adrese, společnost ROTOM EX neplní povinnosti vyplývající z přijetí deklarovaného zboží a společník a jednatel společnosti ROTOM EX J. V. byl až do 30. 11. 2009 jednatelem a společníkem žalobce.
12. Podle § 89 odst. 1 daňového řádu, *má-li správce daně konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení a dalších písemností předložených daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.*
13. Podle 90 odst. 1), 2) a 3) daňového řádu, *1) o průběhu postupu k odstranění pochybností sepiše správce daně podle povahy odpovědi protokol nebo úřední záznam, ve kterém uvede vyjádření nebo důkazní prostředky, na jejichž základě považuje pochybnosti za zcela nebo zčásti odstraněné, a případné důvody přetrvávajících pochybností.*

Nedošlo-li k odstranění pochybností a výše daně nebyla prokázána dostatečně věrohodně, sdělí správce daně daňovému subjektu výsledek postupu k odstranění pochybností. Daňový subjekt je oprávněn do 15 dnů ode dne, kdy byl seznámen s dosavadním výsledkem postupu k odstranění pochybností, podat návrh na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků.

Pokud správce daně shledá důvody k pokračování v dokazování, zahájí v rozsahu těchto důvodů daňovou kontrolu. Neshledá-li správce daně důvody k pokračování v dokazování, vydá do 15 dnů ode dne, kdy daňový subjekt podal návrh na pokračování v dokazování, rozhodnutí o stanovení daně.

14. „Pokud správce daně neshledá důvody k pokračování v dokazování, vydá bez dalšího rozhodnutí o stanovení daně. Tento postup bude namíste tehdy, kdy správce daně dospěje k závěru, že na základě dosavadních výsledků lze daň dostatečně spolehlivě stanovit, a důvody, proč nebylo pokračováno v dokazování, uvede v odůvodnění rozhodnutí. Správce v mezidobí nemusí daňový subjekt informovat o tom, že neshledává důvody pro pokračování dokazování, a odpovědí na podaný návrh je tak vydání rozhodnutí o stanovení daně.“ [§ 89-90 Postup k odstranění pochybností. In: BAXA, Josef, Ondřej DRÁB, Lenka KANIOVÁ, Petr LAVICKÝ, Alena SCHILLEROVÁ, Karel ŠIMEK a Marie ŽIŠKOVÁ. Daňový řád: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-4-22]. ASPI_ID KO280_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2014, čj. 1 Aps 20/2013-61, „postup k odstranění pochybností (§ 89 a násl. zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu) je procesním prostředkem k neprodlenému a bezprostřednímu zjištění či ověření řádného splnění daňových povinností daňovým subjektem, který je prioritním nositelem břemene tvrzení a tomu odpovídajícímu břemene důkazního. Legislativní koncepce daňové kontroly a postupu k odstranění pochybností nedává správci daně ničím neomezenou možnost vybírat, který postup při správě daní v konkrétním případě zvolí, a jak dlouho a v jaké intenzitě v něm bude pokračovat. Postup k odstranění pochybností nesmí být volně zaměňován s daňovou kontrolou.
16. Výše vymezená legislativní koncepce postupu k odstranění pochybností nedává správci daně ničím neomezenou možnost vybírat, který postup při správě daní v konkrétním případě zvolí, a jak dlouho a v jaké intenzitě v něm bude pokračovat. Postup k odstranění pochybností správce daně využívá pouze v případech, kde je jeho použití přilehavé, a to zejména pokud nejde o časově náročné nebo o rozsáhlé odstraňování pochybností. Ačkoliv postup stěžovatele v konkrétní věci sloužil k odstranění pochybností o vnitřně komplikované a průkazně složité věci, jeho téměř dvouletý postup a množství procesních úkonů tam uskutečněných se vymykalo institutu postupu k odstranění pochybností. Zdejší soud tedy stěžovateli vytýká, že v momentě, kdy poznal, že se proces začal svým rozsahem vymykat postupu k odstranění pochybností, tento postup neukončil a nepřешel do daňové kontroly. (...) Jinými slovy, neodstranila-li žalobkyně pochybnosti o výši své daňové povinnosti již po první výzvě k jejich odstranění a viděl-li stěžovatel, že ve věci bude třeba obsáhlejšího šetření, měl tento postup protokolem uzavřít a zahájit podle § 90 odst. 3 daňového řádu daňovou kontrolu.“
17. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, správce daně, po té, co žalobce předložil notářské zápisy, jimiž osvědčoval přijetí zdanitelných plnění a daňové doklady k deklarovaným obchodním případům v srpnu roku 2012 požádal o mezinárodní výměnu informací v systému VIES, konkrétně žádal o prověření obchodních jednání mezi žalobcem a slovenskou společností ROTOM a ověření, zda zboží bylo na území Slovenska prodáno konečným spotřebitelům. Následně, dne 8. 8. 2012 správce daně dožádal Finanční úřad ve Dvoře Králové nad Labem o prověření dopravce KAMION – LINE LP s.r.o., který pro žalobce prováděl přepravu zboží (mobilních telefonů) na Slovensko. Současně správce daně dožádal Finanční úřad pro Prahu 3 o prověření daňového subjektu SALNARON týkající se dodání mobilních telefonů žalobci.
18. Výzvou ze dne 6. 8. 2012 byl žalobce vyzván k předložení důkazních prostředků a to evidence pro daňové účely za prověřované období, výpisy z účetních knih a další důkazní prostředky.
19. Výzvami ze dne 20. 6. 2013 a 21. 6. 2013 správce daně vyzval osoby zúčastněné na správě daní – Československou obchodní banku, a.s., a Českou spořitelnu a.s., aby poskytly údaje týkající se bankovních účtů žalobce.
20. Správce daně dále v červnu roku 2013 předvolal k výslechu svědky L. P. aj. V.
21. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že se žalobcem byla zahájena daňová kontrola podle § 87 odst. 1 daňového řádu a to dne 31. 7. 2013, která se však týkala zdaňovacích období duben a květen 2013.
22. Dne 29. 10. 2013 správce daně předvolal k výslechu svědka P. S., který byl vyslechnut dne 15. 1. 2014.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

23. Podle protokolu o ústním jednání ze dne 26. 2. 2014, jehož předmětem bylo nahlížení do spisového materiálu, bylo ústní jednání vedeno se zmocněnkyní žalobce, které byly k nahlédnutí předloženy písemnosti za jednotlivá zdaňovací období. Podle uvedeného protokolu se jednalo o písemnosti předložené za zdaňovací období 12/2011, 01/2012 až 06/2012 v rámci postupu k odstranění pochybností a období 07/2012, 08/2012, 09/2012, 11/2012, 12/2012, 01/2013 až 12/2013 v rámci daňové kontroly. Další ústní jednání bylo konáno dne 8. 4. 2014 a dne 18. 9. 2014.
24. Správce daně dále požádal o poskytnutí informací dne 14. 10. 2014 Finanční úřad pro Prahu 3 týkajících se daňového subjektu SALLNARON s.r.o. ve vztahu k jeho obchodní činnosti se žalobcem, dožádání bylo učiněno v rámci postupu k odstranění pochybností za zdaňovací období březen 2012.
25. 13. 3. 2015 správce daně pořídil úřední záznam o průběhu postupu k odstranění pochybností a výsledky sdělil žalobci úředním záznamem z téhož dne. Žalobce podáním ze dne 30. 3. 2015 namítl, že postup k odstranění pochybností nebyl zahájen v souladu se zákonem a v rozporu se zákonem byl i veden a doručený úřední záznam označil za nicotný úkon.
26. Dne 9. 4. 2015 vydal správce daně platební výměr, proti němuž se žalobce odvolal. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
27. Ze stručného vyličení průběhu daňového řízení je zřejmé, že správce daně dalece a to jak z hlediska časového tak i věcného, překročil možnosti postupu k odstranění pochybností. Jak vyplývá ze shora citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu i komentářové literatury, není přípustné, aby správce daně libovolně zaměnil postup k odstranění pochybností za daňovou kontrolu. V okamžiku, kdy vyšlo najevo, že pouhé vyjádření žalobce a předložení notářských zápisů o obchodním jednání nebude pro správce daně dostatečné, bylo na místě zahájit se žalobcem daňovou kontrolu, nikoli pokračovat v postupu k odstranění pochybností další 3 roky a provádět rozsáhlé šetření včetně výslech svědků a vyžádání informací z ciziny. Svým postupem správce daně významným způsobem zasáhl do práv žalobce, kterému upřel možnost využít práv, které daňovému subjektu daňový řád zaručuje v průběhu daňové kontroly.
28. V tomto smyslu má městský soud za důvodné obě žalobní námitky.
29. Námitku, že s žalobcem nebyla projednána zpráva o daňové kontrole, nelze odbýt konstatováním, že daňová kontrola nebyla vedena. Správce daně byl povinen daňovou kontrolu zahájit a zprávu o daňové kontrole se žalobcem projednat.
30. Ve vztahu k druhé žalobní námitce městský soud konstatuje, že věcnou správností vydaného rozhodnutí se nezabýval, neboť důkazy, které správce daně vzal za základ svých skutkových zjištění, byly opatřeny mimo daňovou kontrolu a tedy v rozporu s daňovým řádem.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Městský soud v Praze z uvedených důvodů zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 7 s.ř.s. Současně shledal důvody i pro zrušení platebního výměru podle § 78 odst. 3 s.ř.s. neboť ten s ohledem na podstatnou vadu řízení, nemůže obstát.

32. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Žalobci byla přiznána náhrada za dva úkony právní služby a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], písemné podání ve věci [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky] dále 2 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH celkem 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. května 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu